

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 102/2024
27.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Марко Михаљевић, адвокат из ..., против туженог Дом Здравља „Крагујевац“, чији је пуномоћник Звонко Марковић, адвокат из ..., ради заштите од злостављања на раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2244/23 од 31.08.2023. године, у седници одржаној 27.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2244/23 од 31.08.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2244/23 од 31.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу П1 248/19 од 27.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је претрпела злостављање на раду код туженог од стране послодавца Дома Здравља „Крагујевац“ и ББ, начелнице службе за ... Дома Здравља „Крагујевац“. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се забрани туженом Дому Здравља „Крагујевац“ и начелници службе за ... др ББ да врше понашање које представља злостављање у односу на тужиљу. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да тужиљи исплати износ од 1.000.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете услед душевних болова због повреде части и угледа и права личности са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се наложи објављивање пресуде у недељном листу „Крагујевачке новине“ и дневном листу „Политика“ о трошку туженог. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2244/23 од 31.08.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена

првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиле је изјавила ревизију због погршене примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

По оцени Врховног суда, услови за примену института посебне ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20) у конкретном случају нису испуњени. Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиле у спору за остваривање судске заштите због злостављања на раду, утврђењем да није претрпела злостављање (на описани начин), као и за накнаду нематеријалне штете. Узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, Врховни суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити потреба за уједначавањем судске праксе и новим тумачењем права у погледу примене одредбе члана 6. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“, бр. 36/10), којим је дефинисан појам злостављања и извршиоца злостављања. Разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити. Имајући у виду наведено, као и да се у конкретном случају ради о парници ради утврђења злостављања на раду и накнаде штете, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, то одлуке нижестепених судова којима је евентуално другачије одлучено о истом правном питању, не представљају нужно и различито поступање суда у истој правној ствари. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применим члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Спор због злостављања на раду или у вези са радом јесте радни спор (члан 29. став 4. Закона о спречавању злостављања на раду). Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила о дозвољености ревизије. Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради заштите од злостављања на раду и накнаде штете тужиле је поднела 25.04.2019. године. Вредност предмета спора је 1.000.000,00 динара.

Имајући у виду да се тражена правна заштита не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, а да вредност предмета спора побијаног дела новчаног потраживања не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применим члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић